

ARKITEKTFIRMAET VALLENTIN OG HAUGLAND A/S
Mette Laursen
Søndergade 26, st.
8700 Horsens

Kystdirektoratet
J.nr. 22/24298-3
Ref. Jan Kofod Winther
29-11-2022

Afslag til opførelse af to nye sommerhuse på ubebygget areal inden for strandbeskyttelseslinjen på matr.21f, Klakring By, Klakring, Ved Diget 7, 7130 Juelsminde, Hedensted Kommune

Ansøgning

I har søgt om dispensation fra naturbeskyttelseslovens¹ § 15 til opførelse af to nye sommerhuse på ubebygget areal inden for strandbeskyttelseslinjen på ejendommen matr.21f, Klakring By, Klakring, Ved Diget 7, 7130 Juelsminde, Hedensted Kommune.

Afgørelse

Kystdirektoratet giver afslag efter naturbeskyttelseslovens § 65b, stk. 1, jf. § 15, til opførelse af to sommerhuse som ansøgt.

I kan læse mere om lovgrundlaget for afgørelsen i bilag 1.

Afgørelsen kan påklages

Afgørelsen kan påklages inden for fire uger.

I kan se en klagevejledning i bilag 2.

Redegørelse for sagen

Ejendommen matr. 21f, Klakring by, Klakring er en ubebygget strandparcel i sommerhusområde, beliggende foran den bebyggede del af området.

Der ansøges om at opføre 2 nye sommerhuse inden for strandbeskyttelseslinjen på hhv. 90 m² og 125 m².

¹ Lovbekendtgørelse nr. 1392 af 4. oktober 2022 om naturbeskyttelse.

STUEPLAN 1:200

Metadata:
Matrikelnummer: 21f
Matrikelareal: 6763 m²
Sommerhus 1: 90 m²
Sommerhus 2: 125 m²

I ansøgningen er anført:

Der søges om Dispensation fra Naturbeskyttelsesloven §15 samt §3 stk. 2.3, til at opføre 2 fritidshuse på adressen Ved diget 7, 8700 Juelsminde. Der ønskes at udnytte en del af eksisterende matrikel placeret indenfor strandbeskyttelseslinjen.

Syd for matriklen ligger strandbeskyttelseslinjen tættere på stranden, ved bebyggelsernes østlige facader. Bygherre ønsker at respektere denne afstand til vandet, på samme niveau som nabobygninger, således at de nye facader følger eksisterende facadelinje langs stranden.

Husene ønskes opført på pælefundamenter, hævet over terrænet, så bygningernes fodaftryk minimeres. Projektet består af to fritidshuse, der bygges i en enkel rektangulær form, med ensidig taghældning og gavl mod vandet. Facader og tag minimeres i højden og udføres i hhv. træ og sedum/græs. Der udføres ingen belægning eller terrænregulering i øvrigt.

Strandbeskyttelseslinjen forløb på ejendommen

Ejendommen var i sin helhed omfattet af den oprindelige 100 m strandbeskyttelseslinje. Ved udvidelsen af linjen fra 100 m til 300 m den 10. oktober 2001 for Vejle Amt, skete der ikke nogen ændring for ejendommens vedkommende. For de bebyggede naboejendomme nord og syd for den ubebyggede strandparcel, blev linjen i overensstemmelse med kriterierne og forudsætningerne for Strandbeskyttelseskommisionens arbejde – jf. nedenfor – lagt i forkanten af de sammenhængende sommerhusbebyggelser mens ubebyggede områder eller områder uden sammenhængende bebyggelse blev bibeholdt under linjen.

I arbejdsgrundlaget af 1. juli 1999 er således fastsat for fastlæggelsen af linjens forløb i sommerhusområder:

**ARBEJDSGRUNDLAG FOR FASTLÆGGELSEN AF
STRANDBESKYTTELSES- OG KLITFREDNINGSLINIEN.**
(Revideret udgave)

3. FASTLAGTE SOMMERHUSOMRÅDER

3.1 Afgrænsning

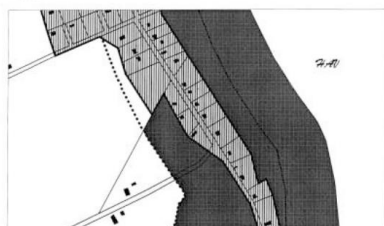
- 3.1.1 Ligger sommerhusområdet landværts 100 meter linien fastlægges linien i sommerhusområdets afgrænsning. Arealer landværts sommerhusområdet, men søværts 300 meter linien skal være omfattet af beskyttelse, medmindre de har en ringe udstrækning eller er helt uden betydning for oplevelsen af kystlandskabet. (Se illustration 4).
- 3.1.2 Omfatter sommerhusområdet arealer søværts 100 meter linien eller søværts en gældende indskrænkning og ligger husene landværts linien, opretholdes den gældende linies forløb. (Se illustration 5). Ligger husene søværts den gældende linie, fastlægges linien på hver enkelt af disse ejendomme flugtende med husenes facade/gavl ud mod kysten, jf. dog bekendtgørelsens § 7 hvorefter der kan foretages mindre justeringer af linien for at give den et hensigtsmæssigt forløb. (Se illustration 6).
- 3.1.3 Hvor den gældende linie er indskrænket til at forløbe i vej, og der ligger et sommerhusområde landværts vejen, fastlægges linien fortsat i vejen.
- 3.1.4 Ejendomme med sommerhusbebyggelse udenfor sommerhusområdet skal omfattes af beskyttelse, medmindre retningslinierne 1.3.3 eller 1.3.4 fører til noget andet.

ILLUSTRATION 4

ILLUSTRATION 5

RETNINGSLINIER

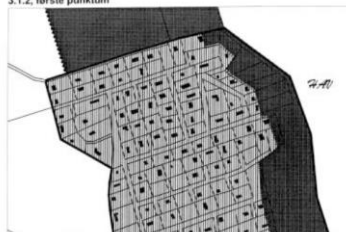
3.1.1

- 300 m STRANDBESKYTTELSESLINIE
- BESKYTTELSESZONE
- SOMMERHUSOMRÅDE
- 100 m STRANDFREDNINGSLINIE

RETNINGSLINIER

3.1.2, første punkt

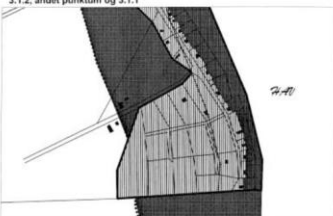

- 300 m STRANDBESKYTTELSESLINIE
- BESKYTTELSESZONE
- SOMMERHUSOMRÅDE
- 100 m STRANDFREDNINGSLINIE (delvis indskrænket)

ILLUSTRATION 6

RETNINGSLINIER

3.1.2, andet punkt og 3.1.1

- 300 m STRANDBESKYTTELSESLINIE
- BESKYTTELSESZONE
- SOMMERHUSOMRÅDE
- 100 m STRANDFREDNINGSLINIE

Vurdering efter lovgivning om international naturbeskyttelse

I behandlingen af en ansøgning om dispensation fra strandbeskyttelseslinjen vurderer Kystdirektoratet, om det ansøgte kan påvirke Natura 2000-områder eller dyre- og plantearter på habitatdirektivets bilag IV. Læs evt. mere herom i bilag 1. Idet der meddeles afslag på ansøgningen har Kystdirektoratet ikke foretaget en nærmere vurdering af, om det ansøgte i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter vil kunne påvirke Natura 2000-området væsentligt, eller foretaget en vurdering af, om det ansøgte kan medføre beskadigelse/ødelæggelse af plantearter eller yngle- eller rasteområder for de dyrearter, der fremgår af habitatdirektivets bilag IV.

Begrundelse for afgørelsen

Det ansøgte ligger inden for strandbeskyttelseslinjen og forudsætter derfor dispensation efter naturbeskyttelsesloven.

Efter administrativ praksis meddeles der som udgangspunkt ikke dispensation til opførelse af ny bebyggelse inden for strandbeskyttelseslinjen, medmindre der er tale om udskiftning af eksisterende bebyggelse med et nyt, med omtrent samme placering, størrelse og udformning.

Kystdirektoratet finder efter en konkret vurdering ikke, at der er særlige forhold, der kan begrunde, at der i strid med praksis gives dispensation til det ansøgte byggeri. Det i ansøgningen anførte om linjens beliggenhed i tilgrænsende område samt husenes placering i forhold hertil, kan ikke føre til en ændring af denne vurdering.

Der er i vurderingen lagt vægt på, at en dispensation til det ansøgte byggeri vil indebære en væsentlig påvirkning af kyststrækningen, og at en dispensation vil kunne skabe en utilsigtet præcedensvirkning i andre lignende sager, dvs. at andre grundejere vil kunne få en forventning om at kunne opnå dispensation til lignende byggeri inden for strandbeskyttelseslinjen i strid med lovens formål.

Kystdirektoratet meddeler herefter afslag på dispensation til opførelse af sommerhusene som ansøgt.

Tilkendegivelse om ændring af strandbeskyttelseslinjens forløb

Efter § 69, stk. 1, kan Miljøministeren (Kystdirektoratet) bestemme, at reglerne i § 15 ikke skal gælde for nærmere angivne områder (dvs. ophæves for området).

Kystdirektoratet har ikke på det foreliggende grundlag – hvor det ikke entydigt fremgår af ansøgningen at der ansøges om en ændring af linjens forløb på ejendommen - truffet en afgørelse herom. I stedet har direktoratet valgt hermed at tilkendegive, at en ansøgning ikke vil kunne føre til en ændring af linjens forløb på ejendommen.

Kystdirektoratet finder således, at linjens ”nye” forløb ved ændringen den 10. oktober 2001, er fastlagt som forudsat og at en ændring ikke vil sikre en varetages af de hensyn strandbeskyttelseslinjen skal sikre.

Kystdirektoratet skal endvidere bemærke, at hovedprincippet for administrationen af strandbeskyttelseslinjen i forhold til § 69 er, at fravigelse af forbuddet mod tilstandsændring som hovedregel skal ske ved dispensation efter § 65, stk. 1, med klagemulighed til Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Afgørelser om ophævelser efter § 69, stk. 1, kan særligt begrundes i, at der herved sker en administrativ forenkling. Dette forudsætter en samlet regulering af anvendelse- og bebyggelsesforhold i forbindelse med den kommunale planlægning og administration af andel lovgivning, der kan erstatte en række konkrete afgørelser om dispensation.

Såfremt der ønskes en "egentlig" afgørelse om ændring af linjens jf. § 69, stk. 1, skal Kystdirektoratet anmodes om en konkret ansøgning herom.

Med venlig hilsen

Jan Kofod Winther
Specialkonsulent
jkw@kyst.dk

Bilagsliste:

Bilag 1: Lovgivning

Bilag 2: Klagevejledning

Afgørelsen er også sendt til:

- Hedensted Kommune, mail@hedensted.dk
- Danmarks Naturfredningsforening, dn@dn.dk
- Danmarks Naturfredningsforening, Hedensted, hedensted@dn.dk
- Friluftsrådet centralt: fr@friluftsradet.dk
- Friluftsrådet, Kreds Søhøjlandet, soehoejlandet@friluftsradet.dk
- Dansk Ornitologisk Forening, natur@dof.dk og dof@dof.dk
- Dansk Ornitologisk Forening, Hedensted, hedensted@dof.dk
- Dansk Botanisk Forening, Jyllandskredsen, jyllandskredsen@botaniskforening.dk
- Dansk Kano og Kajak Forbund, miljo@kano-kajak.dk
- Danmarks Jægerforbund, sager@jaegerne.dk

mail@hedensted.dk; dn@dn.dk; hedensted@dn.dk; fr@friluftsradet.dk;
soehoejlandet@friluftsradet.dk; natur@dof.dk; dof@dof.dk; hedensted@dof.dk;
jyllandskredsen@botaniskforening.dk; miljo@kano-kajak.dk; sager@jaegerne.dk;
msl@arkvh.dk; mikkel@artusbyg.dk;

Afgørelsen offentliggøres desuden på Kystdirektoratets hjemmeside, www.kyst.dk.

Bilag 1: Lovgrundlag

Naturbeskyttelsesloven

Af naturbeskyttelseslovens² § 15 fremgår, at der ikke må foretages ændringer i tilstanden af strandbredder eller af andre arealer, der ligger mellem strandbredden og strandbeskyttelseslinjen. Formålet med bestemmelserne om strandbeskyttelse er at sikre, at arealerne nær kysten bevares så uberørte som muligt. Hermed varetages landskabelige, biologiske og rekreative hensyn.

Forbuddet mod tilstandsændringer betyder bl.a., at der ikke må opføres bebyggelse, foretages terrænændringer eller etableres beplantning inden for strandbeskyttelseslinjen. Der må heller ikke etableres hegn, placeres campingvogne og lignende, og der må ikke foretages udstykning, matrikulering eller arealoverførsel, hvorved der fastlægges skel.

En række ændringer er dog umiddelbart undtaget fra forbuddet. Undtagelserne fremgår af lovens §§ 15a og 15b. Kystdirektoratet har desuden mulighed for at dispensere til visse anlæg, eller hvis der er tale om et særligt tilfælde, jf. lovens § 65b.

Af hensyn til de nationale interesser, der er knyttet til kystområderne, administreres bestemmelserne om strandbeskyttelse meget restriktivt. Der dispenseres desuden kun, når dispensationen vil være uden konsekvenser for den fremtidige administration af strandbeskyttelseslinjen.

Lovgivning om international naturbeskyttelse

Ifølge habitatbekendtgørelsen³ skal Kystdirektoratet, før der gives dispensation fra strandbeskyttelseslinjen, vurdere om det ansøgte i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt (en væsentlighedsvurdering). Direktoratet vurderer i den forbindelse, om det ansøgte kan påvirke områdets naturtyper og levesteder samt de arter, som området er udpeget for at bevare. Hvis det ikke kan udelukkes, at det ansøgte kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt, skal der foretages en nærmere konsekvensvurdering af projektets virkninger på Natura 2000-området under hensyn til bevaringsmålsætningen for det pågældende område. Viser vurderingen, at projektet vil skade det internationale naturbeskyttelsesområde, kan der ikke meddeles dispensation til det ansøgte.

Kystdirektoratet er desuden forpligtet til at varetage beskyttelseshensyn til en række dyr og planter (arter på habitatdirektivets bilag IV) over alt i landet, det vil sige uanset om de forekommer inden for et af de udpegede Natura 2000-områder eller udenfor. Der kan ikke gives dispensation fra strandbeskyttelseslinjen, hvis det ansøgte kan beskadige eller ødelægge yngle- eller rasteområder for de pågældende dyrearter eller ødelægge de pågældende plantearter. Bilag 1: Lovgrundlag

² Lovbekendtgørelse nr. 1392 af 4. oktober 2022 om naturbeskyttelse.

³ Bekendtgørelse nr. 2091 af 12. november 2021 om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter.

Naturbeskyttelseslovens bestemmelser om beskyttelseslinjer fremgår af lovens § 8 (klitfredning), § 15 (strandbeskyttelseslinjen), § 16 (sø- og åbeskyttelseslinjen), § 17 (skovbyggelinjen), § 18 (fortidsmindebeskyttelseslinjen) og § 19 (kirkebyggelinjen).

Ophævelse af beskyttelseslinjer, herunder strandbeskyttelseslinjen

Naturbeskyttelseslovens bestemmelser om beskyttelseslinjer indebærer en række forbud mod tilstandsændringer. Fravigelse af de pågældende forbud skal som hovedregel ske ved konkret dispensation efter lovens §§ 65 og 65b.

Miljø- og fødevareministeren kan dog ifølge naturbeskyttelseslovens § 69, stk. 1, 1. pkt. bestemme, at reglerne i §§ 8 og 15-18 ikke skal gælde for nærmere angivne områder. Det kan i den forbindelse bestemmes, at en ophævelse eller ændring af en beskyttelseslinje kun gælder for en nærmere beskrevet lokalplan, jf. § 69, stk. 4.

Ved administrationen af § 69 sker der en "graduering" af ophævelse af de enkelte beskyttelseslinjer, idet strandbeskyttelseslinjen, klitfredningslinjen og fortidsmindebeskyttelseslinjen indebærer væsentlig stærkere forbud end f.eks. skovbyggelinjen.

En beskyttelseslinje vil ikke blive ophævet, hvis det skønnes at være problematisk i forhold til landskabelige og naturbeskyttelsesmæssige interesser. I sådanne tilfælde bør afgørelsen træffes ved konkret dispensation med klagemulighed til Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Ophævelse af strandbeskyttelseslinjen efter lovens § 69, stk. 4 kan kun forventes, når der foreligger ganske særlige forhold, og det er yderst sjældent, at strandbeskyttelseslinjen ophæves. Det er sket i forbindelse med kommunalbestyrelsens vedtagelse af en lokalplan og i almindelighed kun for allerede bebyggede områder i beskyttelseszonen, når lokalplanen tilgodeså naturbeskyttelseslovens formål i tilfredsstillende omfang. I det åbne land er strandbeskyttelsen så godt som aldrig blevet ophævet. En lokalplan, der omfatter arealer i beskyttelseszonen, vil kun rent undtagelsesvis kunne medføre en ophævelse af beskyttelsen, også selv om arealerne ifølge lokalplanen skal friholdes for bebyggelse.

Det er efter § 69, stk. 1 muligt at foretage en generel reduktion eller ophævelse af en beskyttelseslinje uden, at det sker i forbindelse med lokalplanlægning. Det kan f.eks. være tilfældet i udbyggede områder, hvor linjerne fastlægges i et nyt reduceret forløb tilpasset eksisterende bebyggelse. Dette er imidlertid ikke gældende for strandbeskyttelseslinjen, da denne beskyttelseslinje efter Strandbeskyttelseskommissionens gennemgang er konkret fastlagt i forhold til eksisterende bebyggelse.

Revision af strandbeskyttelseslinjen

Ministeren har mulighed for at revidere strandbeskyttelseslinjens forløb, hvis der er sket en væsentlig tilbagerykning eller tilvækst af kysten, jf. lovens § 69a, stk. 2, eller hvis der er sket fejl ved fastlæggelsen af strandbeskyttelseslinjen, jf. § 69a, stk. 6.

Bilag 2: Klagevejledning

Kystdirektoratets afgørelse kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet. Klagefristen udløber 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt. Er afgørelsen offentliggjort på vores hjemmeside, regnes fristen dog altid fra offentliggørelsen. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller helligdag, forlænges klagefristen til den følgende hverdag.

Klageberettigede er, jf. naturbeskyttelseslovens § 86:

- adressaten for afgørelsen
- ejeren af den ejendom, som afgørelsen vedrører
- offentlige myndigheder
- en berørt nationalparkfond oprettet efter lov om nationalparker
- lokale foreninger og organisationer, som har en væsentlig interesse i afgørelsen
- landsdækkende foreninger og organisationer, hvis hovedformål er beskyttelse af natur og miljø
- landsdækkende foreninger og organisationer, som efter deres formål varetager væsentlige, rekreative interesser, når afgørelsen berører sådanne interesser.

Der klages via Klageportalen, der kan findes på www.naevneneshus.dk, eller alternativt på www.borger.dk og www.virk.dk. Der logges ind med NEM-ID. Klagen sendes gennem Klageportalen til den myndighed, der har truffet afgørelsen. En klage er indgivet, når den er tilgængelig for myndigheden i Klageportalen.

Det koster 900 kr. for privatpersoner og 1.800 kr. for virksomheder og organisationer i gebyr at indgive en klage. Betaling foregår via Klageportalen.

Miljø- og Fødevareklagenævnet skal som udgangspunkt afvise en klage, der kommer uden om Klageportalen, hvis der ikke er særlige grunde til det. Hvis man ønsker at blive fritaget for at bruge Klageportalen, skal man sende en begrundet anmodning til Kystdirektoratet. Kystdirektoratet videresender herefter anmodningen til Miljø- og Fødevareklagenævnet, som træffer afgørelse om, hvorvidt anmodningen kan imødekommes.

Fristen for eventuelt søgsmål ved domstolene er 6 måneder, jf. § 88, stk. 1, i naturbeskyttelsesloven.